

стиния са 8-срични. Когато превежда „Песен първа“, Разцветников пише в дактил с четири различни цезури: женска, дактилна, женска с хорей при цезурата и мъжка, тук подредени по тяхната употреба в неговия стих. Ако се гледаме в структурата на тези полустишия, ще видим, че между тях полустишието, което се явява първо за стих с женска цезура, е същото по разполагане на ударенията и по сричкова дължина с второто полустишие на стих с дактилна цезура. Като се добави, че стих с женска цезура и хорей при цезурата, повтаря на свой ред същата структура, става ясно, че още при първите преводи има тенденция към по-честа употреба на 8-сричник SWWSWWSW.

При второто полустишие на стих с женска цезура най-често срещаната комбинация е 32+32+32, която също безспорно подкрепя направления по-горе извод за предпочитания, които се опират на фреквентността на акцентните единици в езика. Често срещани са 32+22+43; 42+21+32. Тези конфигурации също са съставени от акц. единици, които много често се срещат в езика. Но в стиха е предпочетена 3+3+3, защото тя засилва и подчертава ударенията според посочената вече в стиховедската литература зависимост на силата на ударението от това дали е до словораздел или е оградено от неударени срички. Възприемайки ритъма, ние правим разграничение между акцентни единици, при които ударението е обкръжено с неударени срички, и акцентни единици, при които ударението е до словораздел, като създаващи различен ритмичен ефект. В този смисъл акцентна единица 32 има по-силно ударение от 31 или 33.

Най-често срещана в стиха на Разцветников е тази конфигурация, която е съставена от акцентни единици, имащи най-висока честотност. Това ще означава, че в стиха се предпочитат тези акцентни единици, които са често срещани в езика, но поради повторяемостта в стиха те получават още по-висока степен на фреквентност. В този смисъл този размер демонстрира стилизация на речника на акцентните единици. Това е особено видимо при второто полустишие на стих с женска цезура. Но както посочих, тази цезура наистина е често срещана, но нито е единствената, нито е така силно доминираща, както е в стиха на Бранчев или в превода на Бл. Димитрова и А. Милев. Тя е вариант, наистина предпочитан, но само вариант в първия тип хексаметър, който Разцветников създава в преводите си от 1933 г. Но да се върнем към общата постановка. Таблица 3, освен че илюстрира по-горе казаното за 8-сричника, показва, че ако разгледаме полустишията като ритмични единици, то единствено при 8-сричника има аналогия между първо и второ полустишие. Това не е възможно при 9-сричника. Неговата метрична схема има 2 варианта: SWWSWWSW за I полустишие при стих с дактилна цезура и WSWWSWWSW за II полустишие на стих с женска цезура. И в четирите си участия като полустишие 8-сричникът има една и съща структура: SWWSWWSW по отношение на ударени и неударени срички.